

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.515/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Borbély Erika kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.702.533/2023/11. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. július 1. napjától 2023. január 31. napjáig a helységli Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete (helység2) a rendőrőrsön kialakított helységli 3. Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetének része volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzeten kívül, esetenként a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül járőri és egyéb (TIK küldési, átkísérési stb.) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. július 1. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időszakra – 19 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 550.772 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait egyaránt megjelölte.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerúségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 550.772 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indokolásában a releváns bírósági gyakorlat felhívása mellett rögzítette, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) rendelkezéseiből egyértelműen levezethető, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása egymásról elválik; a körzeti megbízott beosztása nem foglalja magában a járőri beosztást. A KMB szabályzat 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását. A felperes a KMB szabályzat 2. pontjában foglaltak ellenére rendszeresen látott el a működési körzetét elhagyva TIK küldéseket. Az elsőfokú bíróság nem fogadta el azon alperesi hivatkozást, miszerint a felperes működési körzete a 6/2019. (IV. 03.) PMRFK intézkedés (továbbiakban: PMRFK intézkedés) alapján létrehozott KMB csoport működési körzetére bővült, amint azt sem, hogy a felperes veszélyhelyzeti, valamint TIK küldések során történt feladatellátása megfelelt volna a KMB szabályzat 21. pontjának. A felperes által ellátott átkísérési feladatok a KMB szabályzat 25. pont a) alpontjába ütköztek. Rámutatott, hogy a KMB szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12-i módosítása sem tette megalapozatlanná a felperesi igényt, mivel abból

továbbra sem következik, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás valamennyi feladatát; ellentétes értelmezés esetén sérülnének a belügyminiszter irányítása alatt álló szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelettel (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) rendelkezései. Mindezek alapján a felperes által ellátott feladatok a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A keresetben megjelölt megbízási díj mértékét alaposnak, a többletfeladatokkal arányban állónak értékelte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását kérte oly módon, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetét a 2022 szeptemberétől 2023. január 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan utasítsa el; másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását kérte azzal, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított díjat a 2022. szeptemberétől 2023. január 31-ig terjedő kereseti időszak vonatkozásában 50%-ra mérsékelje. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdését, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdését jelölte meg. Továbbá érvelése szerint az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria Mfv.10.751/2016/4. számú, valamint Kf.39.053/2021/8. számú határozataiban foglaltaktól.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseiben foglaltakat, mivel nem vette figyelembe, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítását követő időszakra vonatkozóan eltérő vizsgálati szempontok mentén kerülhet megállapításra, hogy mi minősül szolgálati beosztáshoz tartozó és ahhoz nem tartozó feladatkörnek. A módosított KMB szabályzat 2. pont b)-c) alpontjaiban foglalt feladatok esetében ugyanis a körzeti megbízott a rendőrkapitányság illetékességi területén belül köteles eljárni. A körzeti megbízottak által ellátott feladatok tartalmilag nem módosultak, ugyanakkor az illetékességi terület egyes feladatok vonatkozásában kibővült a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére. Amennyiben tehát a felperes a KMB körzetén kívül, de a rendőrkapitányság illetékességi területén belül jár el, az a beosztásához tartozik; s ez nem azonos azzal az elsőfokú bírósági állásponttal, amely szerint a KMB szabályzat alapján a körzeti megbízotti beosztás mintegy magában foglalná a járőri beosztás valamennyi feladatát. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.405/2023/5. számú határozatára, melynek alapján a KMB szabályzat mint kógens jogi norma hatályos rendelkezéseinek további tisztázása szükséges. Az elsőfokú bíróság ítélete ezzel összefüggésben nem vette figyelembe a fentebb megjelölt kúriai döntéseket sem, melyek rögzítették, hogy amennyiben van az adott beosztásra nézve kógens ORFK utasítás, úgy ez esetben az jelöli ki a beosztáshoz tartozó feladatokat. A fentiek okán az elsőfokú bíróság döntése ellentétes a Jat. 1. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó 15. § (1) bekezdésével. Az elsőfokú bíróság azáltal, hogy a KMB szabályzat rendelkezéseit azok módosulását követően figyelmen kívül hagyta, a Jat. fenti rendelkezéseibe és a jogbiztonság elvébe ütköző módon járt el. A másodlagos – az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó – fellebbezési petituma vonatkozásában érvelést a fellebbezés nem tartalmazott.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezés indokolása a megjelölt jogszabályhelyekkel nem áll összefüggésben. Hangsúlyozta, hogy a megbízási díjat nem csupán a működési körzeten kívüli tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatellátás is megalapozza, melyre nézve a fellebbezés nem tartalmazott indokolást. Utalt a bírói gyakorlatra, amely szerint a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB szabályzat módosításának alperesi értelmezése ellentétes a 30/2015. BM rendelet és a Hszt. rendelkezéseivel. A megbízási díj mértékének leszállítására vonatkozó kérelmét az alperes sem jogszabálysértéssel, sem releváns tények vitatásával nem indokolta, így fellebbezése e körben nem alkalmas a felülbírálatra.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg; a peresített időszakon belül kizárólag a 2022. szeptember 1. napja és 2023. január 31. napja közötti időszak tekintetében az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá az összecszerűség körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta ugyanezen időszakra nézve, így a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre is csak ezen időszakra szorítkozhatott. Az elsőfokú bíróság megbízási díj mértékére vonatkozó mérlegelési tevékenysége kapcsán a felülbírálati jogkörét illetően rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az alperes hivatkozott ugyan a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértésére, de a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait e tekintetben nem adta elő. Ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége jogszerűségének körében nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[10] Az ítéltábla rámutat, hogy a Kúria – az alperes által is hivatkozott határozataiban – elvi élel mondta ki, hogy a hivatásos állomány tagja a beosztásához tartozó alapfeladatokon kívül egyéb feladatokat is elláthat, azonban a munkaköri leírásának a kinevezése szerinti beosztáshoz igazodnia kell; az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. E jogértelmezést az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásának [32] bekezdésébe maga is beépítette; érdemi döntése azzal nyilvánvalóan nem ellentétes. Olyan megállapítást

sem tett a törvényszék, hogy a KMB szabályzat mint jogi norma ne lenne – a felperes eredeti beosztása szerinti feladatainak meghatározásánál – kötelezően figyelembe veendő. Éppen a KMB szabályzat bírói gyakorlatban kialakított értelmezésével jutott – helyesen – arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett feladatok nem tartoztak a körzeti megbízotti feladatok közé, így azok ellátásáért őt megbízási díj illeti meg.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan vonta le azt a következtetést is, hogy a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja. Nem foghat helyt ezért az az alperesi hivatkozás, amely szerint az elsőfokú bíróság a módosított KMB szabályzat kógens rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta a jogvita elbírálása során, hiszen az elsőfokú bíróság a vonatkozó rendelkezéseket az indokolás [44] bekezdésében felhívta, azokat értelmezte és – helytállóan – arra a következtetésre jutott, hogy azok – kizárólag a KMB szabályzat módosításából fakadóan – nem teszik alaptalanná a felperes megbízási díjra való jogosultságát a 2022. augusztus 12. napját követő időszakban sem. Ennek tükrében a Jat. 1. § (4) bekezdésében, valamint 15. § (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezéseknek relevanciája nem volt, illetve a rájuk történő hivatkozás nem volt alkalmas az elsőfokú ítéleti álláspont megdöntésére. A fentiek szerint az elsőfokú bíróság a második – KMB szabályzat módosításával érintett – kereseti időszak vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőri feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[12] A kialakult bírói gyakorlat már állást foglalt arról, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása azonban nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744, Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY K-KJ-2021-680). Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőrfeladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[13] Az alperes fellebbezésében a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.405/2023/5. számú határozatából idézett jogértelmezés alapján is vitatta az elsőfokú ítéletet, e határozat azonban a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján – az abban foglalt feltétel teljesülésének hiányában – a fellebbezés megalapozására nem lehet alkalmas.

[14] A megbízási díj összegszerűsége körében az alperes a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő, fellebbezést megalapozó jogszabálysértéssel (azaz a megsértett jogszabályhely és a jogsértés indokának együttes megjelölésével) adós maradt, mivel a Hszt. 71. § (5) bekezdésének pusztá felhívásán túl az alkalmazott díjmérték 50%-ra történő mérséklésére irányuló kérelme indokait nem adta elő; az alkalmazott díjmérték aránytalanságát, a felhívott jogszabály helytelen alkalmazását még csak nem is állította. Ez okból az ítéltáblának a fellebbezés keretei között eljárva nem állt módjában vizsgálni az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj összegét.

[15] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta.

[16] A pereszes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján köteles a pernyertes felperest megillető másodfokú, a fellebbezéssel érintett pertárgyérték (a vitássá tett követelésrész [144.940 forint]) alapján a minimálisan meghatározandó összegű perköltség megfizetésére.

[17] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (15.000 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[18] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. szeptember 24.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró